

Nereus Magazine

Magazine voor leden en reünisten van de Amsterdamsche Studenten Roeivereniging Nereus

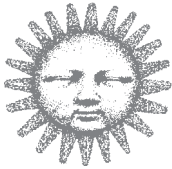
Evert Constandse - Erelid der ASR Nereus

Nereus wint de 128ste Varsity!

We gaan naar Rome...

Mexico Acht op Head of the Charles (Boston)

Sponsoren der A.S.R. Nereus

KEMPEN & CO

Merchant Bank

Kempen & Co is sponsor van alle wedstrijdsecties van de A.S.R. Nereus

Heineken is sponsor van het Nereus evenement de 'Heineken Roeivierkamp'

Waarde (oud-)Nereïd, geachte donateur, beste lezer,

Op een van de laatste dagen van het jaar ploft er weer een bomvol Nereus Magazine bij u op de mat. Vlak na het verschijnen van het vorige nummer vierde Nereus verenigingsbreed haar 125-jarig bestaan middels de Lustrumweek, die werd besloten met een prachtig diner en gala.

Het afgelopen seizoen was voor de Vereniging succesvol te noemen. Niet alleen werd er op bestuurlijk niveau de Aegon Bestuursbokaal gewonnen, ook werd er een nieuwe hoofdsponsor gevonden in Kempen & Co.

Op het water deed wedstrijdroeïend Nereus van zich spreken door in één seizoen liefst 148 keer winnend de eindstreep te passeren. Het meest tot de verbeelding spreekt natuurlijk de overwinning van de Oude Vier op het Amsterdam-Rijnkanaal op zondag 10 april jongstleden. Na vijf jaar met lede ogen te moeten aanzien hoe de winst naar onze Rotterdamse KNSRB-genoot ging, was het dit keer weer het bordeauxrood dat zegevierde, de gouden blikken opeiste en is het Varsity-vaandel weer terug op de plaats waar het hoort: de Amsteldijk 130a.

In dit magazine leest u over de fraaie reünie die de Mexico-acht beleefde, over Nereus' kersverse erelid en over de boten die onze toproei(st)ers hebben weten te plaatsen voor de Olympische Spelen, volgend jaar in Londen.

Wij wensen u veel leesplezier.

Ioë Hikemelaya!

STICHTING OUD-NEREUS

bestuur

Kees Jan Ponsen (voorzitter) | 020 496 8930
Myriam Steenman (secretaris) | 035 772 73 11
Pim Vos (penningmeester) | 035 646 91 56
Nienke Agoston | 020 669 92 43
Evert Constandse | 035 531 75 65
Jaap Hulshof | 070 517 80 84
Hans Kelderman | 06 51 814 869
Anita Meiland | 020 463 42 70
Christine Vink | 020 770 67 96
Irene Wolfs | 06 50 295 284

correspondentie-adres

Vermeerlaan 13 S
1213 EA Hilversum
Bankrekening
60.22.43.297 (ABN-AMRO)

WILLY BLOEMENDAL COACHFONDS

Het Willy Bloemendal Coachfonds genereert opbrengsten die de kosten van de professionalisering, in welke vorm dan ook, kunnen afdekken of tenminste daarin een belangrijke tegemoetkoming kunnen vormen. Het Willy Bloemendal Coachfonds is inmiddels al enige jaren onderweg en bevat al een deel van het geld dat noodzakelijk is om de kosten van de professionalisering op Nereus te

dekken. Het is echter nog lang niet voldoende om een substantieel deel van de lasten te dragen. Het fonds ontvangt het grootste deel van de donaties uit termijnen van lijfrenten die voor de gever fiscaal aftrekbaar zijn.

fondsbeheerders

Tako Bruinsma | tako@nereus.nl
Janneke van Marle | janneke.vanmarle@online.nl

correspondentie-adres

Amsteldijk 130a
1078 RT Amsterdam
Bankrekening
40.01.53.734 (ABN-AMRO)

100+ FONDS

Het 100+ Fonds is in 1985 door een initiatief van Oud-Nereus opgericht en heeft inmiddels een kapitaal gevormd waarvan uit het rendement van lijfrentes het salaris van de bootsman betaald kan worden. Het fonds ontvangt het grootste deel van de donaties uit termijnen van lijfrenten die voor de gever fiscaal aftrekbaar zijn.

fondsbeheerders

Evert Constandse | 035 531 75 65
Jan Peter de Geus | 035 646 97 27

correspondentie-adres

Raboes 11
1251 AK Laren (NH)
Bankrekening
49.05.81.862 (ABN-AMRO)

COLOFON

Het Nereus Magazine wordt door de A.S.R. Nereus uitgegeven voor de leden van Nereus en de donateurs van Oud-Nereus, 100+ Fonds en Willy Bloemendal Coachfonds. Het komt thans één keer per jaar uit.

redactie

Tim Bouwmeester en Julius van Manen

vormgeving

Julius van Manen

druk

Drukkerij Groen, Hoofddorp
Oplage 1000 stuks

beeldmateriaal, met dank aan

Bastiaan Boekling, Katie Steenman, Rogier van Steenis, Marijn Mennes en Sport Graphics

Inhoud

4
Evert Constandse - Ereid der ASR Nereus

6
Nereus wint de Varsity!

9
Het eerste Olympisch goud

10
We gaan naar Rome...

12
Van Mexico 1968 naar Boston 2011

14
Woord van de praeses

16
Wedstrijdseizoen 2010-2011

22
Wedstrijdkalender 2012

23
Amsteldijk in het kort

24
Nieuws van Oud-Nereus

26
In Memoriam

correspondentie-adres

Amsterdamsche Studenten Roeiveeniging
'Nereus'

Amsteldijk 130a
1078 RT Amsterdam
020 679 7117

magazine@nereus.nl
www.nereus.nl

Evert Constandse - Erelid der

EYMERT VAN MANEN

ASR Nereus

Toen ik hem voor het eerst op Nereus tegen kwam, was hij een enthousiaste, niet al te grote knul. Toen al met een licht gekromde bovenrug, en een soort tic waarmee hij de blonde haarlok die steeds op z'n voorhoofd viel, gehaast schuin omhoog veegde. Al vond ik roeien toen niet erg belangrijk, ik keek toch tegen hem op, want hij scheen ergens in het Gooi geroeid te hebben - en er werd beweerd dat hij een puur talent was.

We kwamen elkaar ook wel op de sociëteit tegen. Daar koos hij voor de stoere sportkant van het corps, een ietwat brallerig hockeydispuut waarvoor je geen watje moest zijn, terwijl ik zwichtte voor een club van relatief sociale softies. Ik kan me niet herinneren dat we bij de afroeiwedstrijden tegen elkaar voeren,

maar ik had inmiddels vriendschap gesloten met een echte sportgek uit m'n afroeiploegje, naar wie later nog een beker genoemd zou worden. Aangezien ik absoluut niet van plan was te gaan wedstrijdroeien, was het des te verrassender gaandeweg te merken dat er van allerlei kanten druk op mij werd uitgeoefend omdat toch te gaan doen. Tijdens een diësvergadering of i.d. zei de blonde jongen zelfs nogal drammerig tegen me: "Zeg, je gaat toch wel roeien, hè? Volgens mij kom je best in de eerstejaarsacht!". Hoe wist hij dat eigenlijk? En wat had ik daaraan?

Het was een aantal onverbeterlijke roeilessen van Iwan Vanier in een C2 - ik op slag, die hijgende roodharige sportgek achter me - die me deden beseffen dat roeien misschien helemaal niet zo'n stomme sport was: je moest gewoon leren nadenken over hoe je lichaam bewoog! En verder natuurlijk laten zien dat je geen watje was. Al met al echter geen reden om me voor te bereiden op een heuse roeicarrière.

Inmiddels werd een aantal eerstejaars in december bij verrassing gevraagd om 'ns in een acht te gaan zitten. Er stond steeds dezelfde zachte man langs de kant die Herman heette, en die een oudere dispuutsgenoot van me bleek te zijn. Maar raarder was dat de blonde jongen die inmiddels wat luidruchtiger was geworden, bij die outings naar Ouderkerk steeds voor of achter me zat. Als ik voor hem zat, had hij soms bemoedigend commentaar, en zat ik achter hem, dan moest ik van die man op de kant steeds op dat blonde hoofd letten - vermoeiend want je moest ook op je zelf letten, en dat roeien in zo'n acht vond altijd plaats als een extraatje nadat je al was afgebeeld in een overnaadse vier. Roeien was dus niets voor mij, al had ik niet de moed definitief te laten weten dat ik niet zou gaan wedstrijdroeien.

Vlak voor de kerst vroeg die zachte man me na de training of hij even iets met me mocht bespreken. We gingen met een kop koffie in de ijsskoude koepel zitten, en hij vroeg me indringend: "Ga je nu eigenlijk wedstrijdroeien of niet?" Ik zei om een zware keus te omzeilen: "Nou, eeh, ik denk eeh, eigenlijk van niet..." Hij bespeurde mijn twijfel, en zei: "Ja maar Paul gaat 't ook doen, en als je ja zegt - ik kan je niks garanderen natuurlijk - dan is er een redelijke kans dat je in de eerstejaarsacht komt..." Ik zei weinig overtuigd: "Nou ja, ik zal het u begin volgende week wel een keer laten weten".

De maandag of dinsdag erna kwam ik die blonde jongen tegen op de sociëteit: hij liep stralend op me af, sloeg me kameraadschappelijk op de schouder en zei: “Zeg, je gaat dus toch wedstrijdroeien? Goed hè, want dan komen we samen met Paul in de eerstejaarsacht!” Ik dacht, raar, hoe wist hij dat, en waar bemoeit hij zich eigenlijk mee? Die acht zou toch pas in januari bekend gemaakt worden? En ik had toch nog niks toegezegd?

Goed, we kwamen dus samen in de eerstejaarsacht, en hadden het jaar van ons leven – je ontdekte je zelf en elkaar op een totaal andere manier dan je ooit had meegemaakt. Hij zat met z’n tengere bovenlijf en lange bleke benen scheve bekken trekkend op zeven, en ik inderdaad altijd achter of voor hem – het was of de coaches vonden dat we onafscheidelijk moesten zijn. Zo is het niet gelopen want ten gevolge van alle sportieve afleiding moest m’n makker reeds in ons tweede jaar de vuile roeibroek inwisselen voor Hare Majesteits wapenrok – zelfs voor de deftige officierspakjes van de Huzaren van Boreel. Maar ook dat had z’n voordelen want de tanks voerden hem naar Duitsland voor de strijd tegen de Russen – we gingen daar dus met een aantal ploeggenoten op inspectie en belandden dronken tussen de worsten en wielrenners tijdens de Zesdaagse van Bremen.

Gek om te zeggen, maar hij kwam als een vent terug uit de militaire dienst – niet meer die vrolijke enthousiasteling van ons eerste jaar. Hij trainde zich kapot om de sprong naar de Nereus-top te maken, en slaagde daarin: diverse EK-deelnames en twee Varsity-overwinningen volgden, terwijl dat

gaandeweg te combineren bleek met zijn studie. Zijn overgave was volledig, z’n jovialiteit en ietwat studentikoze, maar ontzettend goed bedoelde humor niet minder geworden – maar er was iets onverzettelijks in hem getreden dat soms tot enige ergernis leidde, ook omdat hij wel ‘ns in een verongelijkt, echter nooit kwaadaardig geweeklaag kon vervallen. Sommigen ergerden zich daaraan, anderen moesten er een beetje om lachen, maar de meesten wisten dat als hij zich ergens in vast beet, hij tot het eind toe doorzette om te bereiken wat hij voor de club wilde bereiken. Bovendien, al was hij soms wat lang van stof, hij had het bij conflicten en discussies intuïtief eigenlijk altijd bij het rechte eind, want z’n hart zat én zit onveranderlijk op de goede plaats – en zeker wanneer het om z’n Nereus gaat.

Moet zo iemand nu Erelid worden? Wanneer je weet wat die man heeft betekend voor de spaarpot(ten) van Oud Nereus zeker wel. En zou hij zich vanwege het perspectief van zo’n lintje zo hebben ingespannen voor het wel en wee van de ASR? Absoluut niet – een extra reden om hem en Nereus heel erg van harte met deze versierselen te feliciteren. Ik hoop echter vurig dat hij het niet alseen oprotpremie beschouwt, want dit soort gasten is waarlijk niet makkelijk te vervangen.

Nereus wint de Varsity!

NICO MENSING VAN CHARANTE | Op 10 april 2011 bleek Nereus' Oude Vier oppermachtig op het Amsterdam-Rijnkanaal te Houten. Robert Lücken, Vincent van der Want, Boaz Meylink, Dirk Uittenbogaard en stuurman Arco de Vries haalden na zes jaar de Gouden blikken weer naar de hoofdstad. Op Sociëteit N.I.A. werden zij die avond door honderden uitzinnige verenigingsgenoten toegezongen. Coach Nico Mensing van Charante verhaalt over de achtergrond van de succesvolle formatie.

Het is altijd leuk te zien wanneer onze grote broer in Amsterdam Zuidoost zo loopt te worstelen om ons na te doen. Niet alleen qua overwinningen, flair en bestuurlijke rust maar voornamelijk met het opleiden van jonge talenten tot volwaardige profs.

Het mooie aan Nereus is dat er, in tegenstelling tot veel andere verenigingen, een zeer groot stuwmeer is aan ervaring. Bovendien zijn we ook in staat dit stuwmeer goed te benutten waarbij alle ervaringen die door de eeuwen heen zijn opgedaan niet alleen worden doorgegeven aan nieuwe roeitalenten, maar ook aan geïnteresseerde nieuwe jonge coaches. Iets waar onze grote broer nog van kan leren.

Zo kan het zijn dat ik na mijn roeicarrière in 2005 samen met Martijn Haighton onder hoede ben genomen van onze eigen Johan Cruijff, Diederik Simon, om de eerstejaarsacht te coachen. Aan onze coachcarrières zie je prachtig waarin Nereus zo goed is. Na een succesvol jaar onder de mijter van Simon is ons coachteam een jaar later versterkt met Ruud Stokvis en Roel Luijnenburg, ook niet de minsten. In het derde en vierde jaar zijn wij zelf uitgestapt, maar is Nereus niet te beroerd geweest om naar buiten te kijken en hebben Merijn van Ooijen en David McGowan het stokje overgenomen. Hier dus in een notendop de opleiding van een coach, maar naar nu zal blijken ook die van fantastische roeiers.

Het plan zoals we dat in 2005 hadden, was clean en simpel: we maken twee achten en we leiden ze op tot de winnende Oude Vier in 2011. Soms kan coachen heel simpel zijn. Zoals de meesten van u

weten, is het winnen van de Varsity een behoorlijke bevalling. Daarom kreeg ik na drie jaar van Simon huiswerk mee. Ik moest stoppen met coachen van de middengroep en me gaan specialiseren en wel in de gynaecologie, maar ik moest wel blijven coachen en daarvoor had ik kinderen nodig. Alhoewel ik zelf nog niet door had waar dit toe moest leiden, heb ik braaf gehoorzaamd.

Zo kon het gebeuren dat ik ergens in de kerstvakantie met mijn dochter van anderhalf op de "Kade" kwam en en passant gevraagd werd door mijn oude roeiers om weer eens mee te fietsen met een vier-met. Zo fietste ik op een zondag met Simon mee met een ploeg die later voor driekwart de Oude Vier bleek te zijn en mocht ik mij weer hun coach noemen.

▲ *Nereus* wint de 128ste Varsity. De Oude Vier (vlnr: Arco de Vries (stm), Dirk Uittenbogaard, Boaz Meijlink, Vincent van de Want en Robert Lucken) wordt in het Amsterdam-Rijnkanaal gefeliciteerd door uitzinnige verenigingsgenoten.

De kracht van deze vier zat hem in de zeer sterke selectie. Uit 2005 waren dat Robert Lücken, Boaz Meylink en Vincent van der Want. Ruben Knab en Peter van Schie kwamen uit de jaren erboven en Dirk Uittenbogaard is een zeer talentvol jeugdroeier. Dat maakte dat de selectie afgelopen jaar langer duurde dan normaal, maar ook dat het basisniveau van de vier zeer hoog lag en gedurende deze periode ook steeds hoger werd.

Wat Simon al veel eerder doorhad, is dat een roeiploeg eigenlijk een soort kindje is en dat een vaderlijke rol vaak beter past dan een coachende.

Aangezien de meeste van de roeiers uit de ploeg aan een bondsprogramma meededen, kwam de effectieve tijd om te trainen neer op één week. Het voordeel was dat er in die andere weken al heel veel fysiek werk was verzet en dat de aandacht ook echt kon liggen op een ploeg worden. Zo hebben we een paar zeer goede trainingen kunnen varen waarbij je vanaf de coachboot een ploeg zag roeien die steeds meer dat in zich had om hoge ogen te gooien op de Varsity.

Het vervelende maar tegelijkertijd ook het leuke en stimulerende is dat de Varsity een hoop afleiding met zich meebrengt. Biefstukken, Varsity-

- ▲ *De Oude Vier, de I.S.S.A. en het Nereusbestuur vieren de Varsity overwinning op Sociëteit N.I.A.*
- ◀ *Boegroeier Dirk Uittenbogaard*
- *De Oude Acht voor vertrek naar Henley in 1895. Stuurman Herman Brockmann zittend als tweede van links.*

diner, lunch met het bestuur zijn zaken die kunnen afleiden van het hoofddoel: heel hard roeien! Met de parcoursverkenning op zaterdag hebben we dit soort zaken nog eens goed doorgenomen en kwamen we tot de eindterm: “ice cold execution”.

Over de wedstrijd kan ik eigenlijk heel kort zijn want het was een ice cold execution, waarbij een zeer goede tegenstander gedegen werd weggeroeid. Zo is een cirkel rond. De laatste Varsity werd gewonnen in 2005, het jaar waarin de meeste van de huidige ploeg begon met roeien. Gelukkig is er onder leiding van de huidige hoofdcoach zware mannen, Sander Smulders, in 2011 al gebouwd aan een zeer talentvolle middengroep die er voor gaat zorgen dat er niet weer 6 jaren overbrugd worden zonder overwinning.

Nereus wint de Varsity 2012!

Het eerste Olympisch goud

DANIEL PAARLBERG | Elke vier jaar zitten weer duizenden Nereïden aan de buis gekluisterd, een kleine groep heeft tribunekaarten bemachtigd en een nog selecter gezelschap ligt aan de start. Voor de race van hun leven.

De laatste vijftien jaar kunnen ze die race met vertrouwen tegemoet zien. Steevast keren ze terug met Olympische medailles, maar liefst acht in vier edities. Dat is wel eens anders geweest. Voor 1996 zijn drie medailles gewonnen: in 1964, 1972 en 1984. En lang, heel lang geleden, nog drie. Op de 'Olympische Spelen' in Parijs, 1900.

Parijs is in dat jaar de trotse hoofdstad van de wereld. De daar gehouden Wereldtentoonstelling symboliseert het geloof in vooruitgang en het optimisme over de toekomst. Behalve dat hier nieuwe vindingen en producten tentoon worden gesteld, moet dit ook een cultureel en sportief hoogtepunt worden. Dat komt goed uit. Pierre de Coubertin, initiatiefnemer van de eerste Olympische Spelen in 1896, zoekt namelijk een locatie voor de tweede editie. Een chaotisch sportevenement volgt.

De Nederlandse roeiploeg wordt afgevaardigd onder de vlag van Minerva. Meurer is de begeleider van de gehele equipe, waarvan ook de Oude Vier van Nereus deel uitmaakt. Deze 'Puppies' (Hiebendaal, Terwogt, de gebroeders Lotsy en stuurman Herman Brockmann) plaatsen zich met drie Duitse ploegen voor de finale. Twee uitgeschakelde Franse ploegen worden, buiten de reglementen om,

echter alsnog toegelaten tot de finale. Uit onvrede tekenen de Nederlanders en Duitsers protest aan. Dit resulteert in twee finales, die allebei zijn erkend door het IOC. De Puppies worden tweede in hun finale en winnen daarmee zilver. Brockmann en Van Dijk winnen in een combinatieploeg ook nog brons in de acht.

Ten slotte roeien twee Lagaaiers, Brandt en Klein, in de twee-met. Brockmann is ook hun stuurman, maar blijkt met zijn 60 kilo veel zwaarder dan de kinderen die hun tegenstanders sturen. Desondanks halen ze de finale. Om echter niet bij voorbaat kansloos te zijn besluiten Brandt en Klein een beroep te doen op een Frans jongetje als stuurman. Met een minieme voorsprong van 1/5 seconde winnen zij goud.

Het IOC heeft deze wedstrijden later als officiële Olympische Spelen erkend. En, volgens de regels van het IOC, worden ook sporters die in voorwedstrijden zijn uitgekomen aangemerkt als kampioen. Daarmee heeft Brockmann in 1900 zowel Olympisch goud, zilver als brons gewonnen. Jammer genoeg heeft hij dat zelf waarschijnlijk nooit geweten: de roeiers hebben altijd gemeend wereldkampioen te zijn geworden.

We gaan naar Rome...

EVERT CONSTANDSE | Onder dit motto zou het Nederlands voetbalelftal in 1934 wel eens wat laten zien op de WK in Rome. Volgens de pers van die dagen zijn ze echter “al in Bern op een zijspoor gezet”; ze verloren van Zwitserland en hebben Rome dus nooit gehaald.

In 1960 waren de Olympische Spelen in Rome en daar was Nereus vertegenwoordigd met een twee-zonder. Hoe is dat destijds gegaan?

Pennink had in 1959 een eerstejaars acht gecoacht, die het nodige had gewonnen. Ze zouden het volgend seizoen doorgaan en als voorbereiding hadden ze voor de zomer – om toch wat nuttigs te doen – de opdracht gekregen in alle denkbare combinaties twee-zonder te varen. Een soort tweeën-plan avant la lettre. Op een mooie zomeravond belde Steven Blaisse coach Pennink met de mededeling dat hij met alle bakboorders had gevaren, en dat het met Ernst Veenemans het beste ging; kon hij niet eens komen kijken. Vanaf het terras werd hij getroffen door het opvallende gemak en de souplesse waarmee de lichtste mannen uit de ploeg voeren.

Voor komend seizoen zouden ze het, naast de acht, ook eens in de twee proberen. Zeker, na het ophouden van onze Macon-vier, was het Nederlandse boordroeien tamelijk zwak, maar dat dit tweetje, op hun eerste wedstrijd de ARB, zowel het jonge veld als

ook de toen beste oude twee met straatlengten zou verslaan was verrassend. Overigens werd er gewoon als tweedejaars-acht doorgevaren met successen, zoals de ISSA-beker, maar ook in verschillende viertjes werd gewonnen.

Maar Pennink keek verder dan zijn goede tweedejaars acht. Willebrand – zijn oude coach, en destijds voorzitter van de TAC met het probleem een behoorlijke equipe voor Rome samen te stellen - werd in strikt vertrouwen verteld dat Nereus misschien met een goede twee zou komen. “Dan moeten ze internationaal wel wat laten zien”. Naar Luzern dus. Het hele NOC-bestuur met directeur Adriaan Paulen, was aanwezig. Het regende pijpenstelen, en de start mislukte, dat wil zeggen na een paar halen werd er klassiek gesnoekt met als gevolg een ferme achterstand op het veld. Toen toonde Veenemans voor het eerste zijn bijzondere kwaliteiten. Gedreven door angst voor een afgang en een onwaarschijnlijk sprintvermogen liepen ze weer op het veld in, en wisten in de voorhoede te eindigen. Zo werden de lichte tweedejaarsjes Olympiërs.

Op naar Rome. Dat wil zeggen naar Castel Gandolfo aan het meer van Albano, waarover de paus vanuit zijn zomerresidentie uitzag en de grote Olympiërs gratis kon bekijken. Ivanov, Kelly jr, met mooie zuster Grace en Pa aan de kant, en de eerste Ratzeburg-acht van Karl Adam. Wat deden Ernst en Steven in dit gezelschap. Ondanks steun van supporters, waaronder Praeses Paul van den Hoek die na dispuutsreces uit Spanje was komen liften, waren de resultaten niet indrukwekkend. Eigenlijk logisch, want van zo’n jonge ploeg konden ook geen wonderen verwacht worden. Ernst later: “We hadden er niets te zoeken.”

Daarin had hij geen gelijk, zoals de volgende jaren overtuigend – ter memorie; derde en vijfde in Praag, twee maal verbetering internationaal Bosbaanrecord; en Europees Kampioen in Amsterdam - zou blijken. Om internationaal mee te kunnen doen moet je ook internationale ervaring opdoen. In het Nederlandse roeien ontbrak het daar toen volledig aan. Deze Olympische ervaring was een eerste stap

in de goede richting; er bij zijn. De bluf van Pennink tegen Willebrand bleek gebaseerd op het scherpe beeld dat JWP van roeien had. Als je in iets goeds investeert, komt het er ook uit. Het Nederlands elftal heeft er van 1934 tot 1974 veertig jaar over gedaan om een zilveren medaille te halen. Zoals we allen weten: Ernst en Steven deden daar vier jaar over. Zilver in Tokio!

Van Mexico 1968 naar Boston 2011

ERIC F CH NIEHE | De geschiedenis van zes Wartena-boys en twee Bloemendal-babes: van Mexico 1968 naar Boston 2011.

1964

Sjoerd Wartena was in Tokio (net) vierde geworden. Daarmee sloot hij zijn roei-carrière af, maar als beginnend coach brandde hij van ambitie. Hij selecteerde zijn eerstejaarsacht met het doel daarmee naar de Olympische Spelen in Mexico te gaan.

1968

De Wartena-boys, inmiddels versterkt c.q. verzwaaard met twee Bloemendal-babes, kwalificeerden zich overtuigend voor de Spelen. Via Sankt Moritz, om aan de hoogte te wennen, naar Xochimilco de Olympische roeibaan, waar op de finale gerekend, maar eigenlijk op een medaille werd gehoopt.

Het werd slechts de tweede plaats in de kleine finale, achter de Oost-Duitsers. Goed genoeg voor een Olympisch diploma, maar niet waar wij voor gekomen waren. Zou de hoogte van 2000 meter voor ons laaglanders toch een rol hebben gespeeld? We zullen het nooit weten. Wat we wel weten is dat na ons alleen Aegir er in is geslaagd een Olympische club-acht te maken. Zij werden negende (sic) in München.

1993

Was 25 jaar na dato niet een mooie aanleiding om weer eens in de originele samenstelling aan een wedstrijd deel te nemen? Door allerlei omstandigheden lukte dat pas twee jaar later. In 1995 gingen we naar the

Head of the Charles in Boston. Ook de Amerikaanse acht van '68 - een Harvard crew - gaf 'acte de présence'. Tot ons genoeg bleken wij ook deze keer weer sneller dan de Amerikanen.

2010

Roeiers komen elkaar altijd weer tegen en praten dan over.... roeien, en hoe mooi het allemaal was. Tijdens zo'n ontmoeting stelden we tot onze voldoening vast dat alle leden van onze acht nog, dan wel weer, gezond en fit waren. Resultaat: we zouden weer samen gaan roeien en meedoen aan de Head of The Charles! We woonden verspreid over het land, maar afgesproken werd in de weekends samen te trainen. Ons aller Nereus, met name praeses Van Voorst met zijn commissaris Materiaal, werkten enthousiast mee door ons weer tijdelijk lid te maken van (het jonge) Nereus en boten ter beschikking te stellen. Stokvis en Luijnenburg, ook Mexico-gangers en brons in München, gingen ons coachen.

2011

We waren eigenlijk weer echt in training. Veel trainingshuiswerk van sportarts Gee, de kilo's vlogen eraf, de boot begon weer te lopen. Het werd serieus en de tickets konden worden besteld.

Wie schetst onze verbazing toen Studio Sport een reportage wilde maken over onze "ex-Mex acht" en de huidige Holland Acht. Het resultaat was een

▲ 1968: de Mexico Acht in training: Arthur Koning (stm), Maarten Kloosterman, Piet Bon, Gee van Enst, Jaap Reesink, Jan Steinhauser, Eric Niehe, Erik Wesdorp en Jan van Laarhoven (bg).

▲ De Mexico Acht op de Head of the Charles 2011 in Boston: Danielle Jiskoot (stv), Maarten Kloosterman (slag), Roel Luijnenburg, Gee van Enst, Jaap Reesink, Jan van Laarhoven, Eric Niehe, Piet Bon en Eric Wesdorp (bg).

mooie promotiefilm voor het roeien en voor Nereus, uitgezonden in de Studio Sport uitzending van 7 augustus (te bekijken via nos.nl, intypen: twee generaties Holland achten).

Op zaterdag 22 oktober 2011 startten we op de Head of the Charles, een lange-afstandswedstrijd over 3 mijl op de rivier de Charles. In Amerika is alles het grootst. Zo is dit het grootste tweedaagse roei-evenement in de wereld: 8000 deelnemers, 200.000 langs de baan flanerende en picknickende toeschouwers en ruim 2000 ploegen.

Uiteindelijk waren wij in Boston toch niet helemaal in de originele samenstelling; om medische redenen moesten Jan Steinhauser en stuurman Arthur Koning hun plaats overdragen aan Roel Luijnenburg en Danielle Jiskoot. Verder roeiden de Bloemendal-babes Maarten Kloosterman (slag) en Eric Niehe met de Wartena-boys Piet Bon, Jaap Reesink, Gee van Enst, Jan van Laarhoven en Eric Wesdorp. Arthur en Jan zijn inmiddels gelukkig weer hersteld.

In de onze categorie Senior Masters, gemiddeld 50+, hadden wij AOW-ers geen schijn van kans: 31^e van de 43 ploegen. In de subcategorie Grand Masters (-Fathers?), gemiddeld 60+, waren wij 4^e van

de 8 ploegen, maar vóór de Duitse München-acht. De Harvard-acht van '68 ontbrak geheel.

Voor ons was deze Head of the Charles een mooie apotheose van een aantal maanden genieten van het met elkaar roeien; het voelde alsof er niets veranderd was. Hoe zijn we tot dit plan gekomen? Ook voor ons, oude Nereïden, is er maar één reden: "het plezier in het roeien".

2018

Dan is het vijftig jaar geleden dat we in Mexico roeiden. Een goede reden om weer met elkaar in de boot te stappen. U zult er dan ongetwijfeld weer in het Nereus Magazine over lezen.

Wij zijn de A.S.R. Nereus dankbaar dat wij dit avontuur hebben mogen beleven.

Ioë Hikemelaya.

Eric F Ch Niehe
Ex Mexer

Waarde (oud-)Nereïd(e), geachte lezer,

Het afgelopen jaar had ik de eer om voor Nereus de rol van praeses te vervullen. Graag zet ik hieronder uiteen wat het afgelopen verenigingsjaar Nereus heeft gebracht. Ik richt me voornamelijk op de bestuurlijke zaken, aangezien de wedstrijdcommissaris uitgebreid verslag doet van de vele overwinningen. In retrospect kan ik concluderen dat het Nereus voor de wind gaat. Ik kijk dan ook tevreden terug op een geslaagd jaar. Aan de hand van enkele hoogtepunten neem ik u mee naar het bestuursjaar 2010-2011.

Een van de eerste evenementen van dit bestuursjaar was de XXVe lustrumweek die door de Lustrumcommissie was georganiseerd. Voor mij was het lustrumdiner dat plaatsvond in de wintertuinen van Krasnapolsky een waar spektakel. Het was een genoeg om de zaal opgevuld te zien worden met (oud)-leden van diverse generaties en hen te mogen toespreken. Ook onze erevoorzitter gaf acte de présence op het sprekerspodium. Met het diner werd het einde van een goed georganiseerde en drukbezochte lustrumweek ingeluid.

Toen alle festiviteiten ten einde waren gekomen werd het tijd om resultaten neer te zetten. Daartoe werd allereerst vlak na het lustrum een overeenkomst voor een periode van vijf jaar gesloten met hoofdsponsor Kempen & Co. Tijdens de Heineken Roevierkamp werd de samenwerking symbolisch verzilverd onder grote belangstelling van de reünistenvereniging van Nereus. Deze verbintenis levert Nereus, in tijden van economische neergang, de nodige financiële middelen op die voornamelijk toebedeeld zullen worden aan professionele coaches. Dit is geen overbodige luxe. De ervaring leert dat professionele coaching een noodzakelijke voorwaarde voor succes op het water is geworden. Nereus mag zich dan ook gelukkig prijzen met een sponsor van dit formaat. Het stelt Nereus in staat ervaren coaches aan te trekken en vast te houden. Kempen & Co heeft zich het afgelopen jaar opgesteld als actieve partner. De samenwerking is dan ook voorspoedig verlopen. Ik spreek de wens uit dat de samenwerking in de loop der jaren kan worden verstevigd.

Uit het voorgaande blijkt dat het afgelopen jaar financieel succesvol was. Ook op bestuurlijk gebied is er voortgang gemaakt. Zo is getracht om de afzonderlijke beleidsplannen die Nereus in de afgelopen jaren heeft vergaard samen te smelten tot

een duidelijke en coherente visie op de toekomst. Aandacht werd onder andere besteed aan zaken als capaciteit, topcoaching, het aantrekken en vasthouden van talent en duurzaamheid. Cruciaal voor het slagen van een missie is dat een vereniging zich achter de geformuleerde doelen kan scharen. Tijdens de avunculvergadering en de overdrachts ALV is een begin gemaakt met het delen van de visie van het bestuur op de vereniging.

Mede als gevolg van de aandacht die uitging naar het beleidsplannen van Nereus is dit jaar de Aegon Bestuursbokaal gewonnen. Deze prijs komt toe aan de roeivereniging die het beste beleid voert. Het geldbedrag dat gewonnen werd met deze prijs kan geïnvesteerd worden in de vloot. Ondanks de trotse gevoelens die het winnen van een dergelijke prestigieuze prijs teweeg brengt bij de ontvangers van deze prijs, wil ik vermelden dat ook de inzet van de voorgangers een grote rol heeft gespeeld. Een vereniging die goed wordt bestuurd komt namelijk niet uit de lucht vallen. De prijs moet daarom worden gezien als beloning voor de inzet van velen besturen. Het is een gradueel en cumulatief proces van veel energie en inzet geweest, dat dit jaar werd beloond.

Ook op de internationale- en nationale wateren werd er resultaat geboekt. Zo werd dit jaar het blikkenrecord verbroken en werden internationaal medailles behaald. Hierover heeft de wedstrijdcommissaris uitgebreid gerapporteerd. Het zal u ook niet zijn ontgaan dat de Oude Vier dit jaar in staat was het Varsityblik, na vijf lege jaren, naar de Amsteldijk 130a te brengen. Dit was een daverend moment voor de roeiers en de vereniging. Natuurlijk liet dit zien dat de Oude Vier superieur was aan de concurrentie. Maar de overwinning heeft ook voor een nieuwe golf van energie op de vereniging gezorgd. De overwinning bracht de vereniging gevoelens van trots en loyaliteit. Het stimuleert meer en minder ervaren roeiers om te blijven trainen. Ik heb bijzonder genoten van de prettige sfeer die op onze vereniging heerste in de weken na de overwinning. Het seizoen werd afgesloten met de sociëteitsweek, die dit jaar voor de derde maal werd georganiseerd. Dit initiatief is gericht op het verbinden van de gehele vereniging.

Tijdens de afgelopen ALV vonden er veel activiteiten plaats. Evert Constandse werd, ten overstaan van een groot aantal oud-leden, tot erelid benoemd op basis zijn grote verdiensten voor de vereniging. Centraal stond onder meer zijn inzet voor

het 100+ fonds en de lange periode als bestuurder van Oud-Nereus. De benoeming was feestelijk. Nadat het kersverse erelid het erelidmaatschap aanvaarde, was het woord aan de erevoorzitter. Hier kwam naar voren dat Evert niet altijd makkelijk in de omgang is geweest. Desalniettemin zijn de prestaties die hij leverde en het enthousiasme waarmee hij dit deed buitengewoon. De benoeming werd gevierd met champagne en taart. Later op de avond werd Gijs Vermeulen tot Lid van Verdienste benoemd. Gijs treedt op als ambassadeur van Nereus, als actief commissielid, naar sponsors en binnen de Koninklijke Nederlandsche Roeibond. Dit werd gevierd met een drietal fusten bier.

Met veel plezier kijk ik terug op het afgelopen jaar. Mijn voorgangers lieten een warm bad achter. Dit jaar zijn de successen uitgebreid en is de voorsprong op de concurrentie vergroot. Voornamelijk op financieel en bestuurlijk gebied. De samenwerking met het bestuur en de vele commissies die Nereus rijk is verliep uiterst voorspoedig. Ik ben er van overtuigd dat de komende vijf jaar zullen laten zien dat Nereus weer een niveau stijgt in de hiërarchie van het internationale roeien. Het aankomende,

Olympische jaar, zouden hiertoe volop mogelijkheden moeten bieden.

De thema's die in de visie op de vereniging aan de orde zijn gesteld zullen ook in de toekomst relevant blijven. Ik spreek daarom de hoop uit dat deze zaken geadresseerd zullen worden. Ik ben blij om te mogen zien dat Sanders Smulders en Peter Kolsters ook dit jaar als hoofdcoaches aan Nereus verbonden blijven. Opdat zij de roeiers van Nereus een stap verder zullen brengen, sluit ik af, met een luidkeels,

Loe Hikemelaya!

Matthijs van Voorst
Praeses der A.S.R. Nereus

▼ *Het bestuur 2010-2011. Van links naar rechts: Wietse Hergaarden, Anne Wijsbek, Tsjebbe Paulussen, Matthijs van Voorst, Lexane van der Zee, Floor Auer, Daan Jacobs en Martin Bernts.*

Wedstrijdseizoen 2010-2011

TSJEBBE PAULUSSEN | Het seizoen 2010-2011 was, als het op het aantal blikken aankomt, het succesvolste seizoen uit de geschiedenis van de A.S.R. Maar liefst 148 blikken werden naar de Amsteldijk gehaald. Hoewel er terecht gevraagd kan worden of het aantal blikken de juiste manier is om te meten hoe het met Nereus gaat, scorebordjournalistiek ligt immers op de loer, toch is het een indicatie dat er iets goed gaat op het bordeauxrode bastion.

Het seizoen 2010-2011 was, als het op het aantal blikken aankomt, het succesvolste seizoen uit de geschiedenis van de A.S.R. Maar liefst 148 blikken werden naar de Amsteldijk gehaald. Hoewel er terecht gevraagd kan worden of het aantal blikken de juiste manier is om te meten hoe het met Nereus gaat, scorebordjournalistiek ligt immers op de loer, toch is het een indicatie dat er iets goed gaat op het bordeauxrode bastion.

Het blikkenrecord staat dan ook niet op zichzelf. Het succes van Nereus is uiteraard afhankelijk van het roeitalent dat er in Amsterdam rondloopt, maar de successen van het afgelopen jaar zijn voor een groot deel te danken aan het beleid dat de afgelopen jaren gevoerd is op het gebied van wedstrijdroeien. In 2009 is begonnen met het meer gezamenlijk trainen. Onder leiding van professionele coaches werd ervoor gezorgd dat het niveau van de begeleiding op Nereus

omhoog ging. Het gevolg hiervan is dat niet alleen de ploegen met uitzonderlijk veel talent succesvol waren, maar dat ook de ploegen waar het iets minder van verwacht werd door de goede begeleiding de weg naar de winst hebben gevonden. Deze goede prestaties in alle secties zorgden voor het grote aantal van 148 blikken. Een teken dat Nereus op de goede weg is en dat dit in de komende jaren uitgebouwd moet worden.

Eerstejaars

Eerstejaars zwaar stond dit jaar onder de leiding van Robert Wijers en Boaz Meylink. Uit het grote aantal aanmeldingen selecteerden zij een acht voor de Nederlandse Kampioenschappen Indoor Roeien, waar zij een 4^e plek wisten te behalen. Met het naderen van het seizoen nam de spanning toe bij de heren De Wolf, Aulbers, Vellenga, Oor, Knab, Feenstra,

Maarleveld, d'Ailly en stuurvrouw Jiskoot. De eerste wedstrijden van het seizoen brachten niet het verwachte resultaat. Hoewel er goed geroeid werd op de trainingen kon dit op de Heineken, Head en Varsity niet omgezet worden in resultaat. Met het beginnen van het Bosbaanseizoen keerde het tij voor deze mannen. Op de Hollandia werd het eerstejaarsveld gewonnen, op de ZRB wisten ze de snelsten te zijn in het beginnelingenveld. Vervolgens was ook het eerstejaars veld op de Laga Lustrumwedstrijden, de Westelijke Regatta en de ARB een prooi voor de eerstejaars zware acht van Nereus. Op de Koninklijke Holland Beker werd de ISSA Beker door de ISSA zelf uitgereikt aan Nereus. Op de Slotwedstrijden werd met twee vier-zonders in het nieuwelingenveld gestart, wat uiteindelijk een onderlinge strijd werd. De heren Knab, Oor, Maarleveld en d'Ailly waren hier hun ploeggenoten te snel af. De sterke tweede seizoenshelft was niet genoeg voor de winst in het eerstejaarsklassement, waarin een derde plaats werd bereikt.

Naast de acht van Nereus roeiden de Nereïden Wientjes en Effink afgelopen seizoen in combinatie met Okeanos. Op de Slotwedstrijden wist deze combinatie als eerste over de streep te komen in het beginnelingenveld.

Onder leiding van Rutger Thijssen, Guido van Apeldoorn en Amit Havenaar werd Licht 2011 gevormd. In de weken voorafgaand aan de NKIR werd al duidelijk dat het een bijzonder sterke groep was en in de Sporthallen Zuid maakten de

heren die verwachtingen meer dan waar. Door niet alleen te winnen maar ook het eerstejaarsrecord te verbreken waren de verwachtingen voor het seizoen hooggespannen. Na de NKIR werd een definitieve ploeg gevormd met de heren Ammann, ter Wielen, Appeldoorn, Gunneweg, van Ramshorst, de Graaf, Welsink, van den Boorn en stuurvrouw Dankers. Op de Heineken werd bevestigd dat de mannen niet alleen konden ergometeren, maar ook in de boot de concurrentie te snel af waren. Er volgde overwinningen op de ZRB, de Laga Lustrumwedstrijden en tweemaal op de Westelijke Regatta. Aan het eind van het seizoen waren de heren duidelijk de besten van het land en mochten zich winnaar van het eerstejaars klassement van 2011 noemen. Het was voor het eerst sinds 2005 dat een lichte acht van Nereus dit wist te presteren. De coaches Judikje Scheffer, Myrthe Sonneveld en Rogier Lecluse hadden de moeilijke taak om uit het grote aantal inschrijvingen de beste acht te selecteren. Op de NKIR leidde dit meteen tot succes, het eerstejaars veld werd gewonnen. Na NKIR werd er een acht geselecteerd met de dames van Balen, Hermesen, Oosterhoff, de Nie, de Jong, Gerkema, Schot, Haver en stuurvrouw Bakker. Hiernaast werd nog een vier-met geselecteerd, gecoacht door Frank Verschoor, Jochem Braakhekke en Bastiaan Böekling. Hierin namen de dames Helsloot, Kootwijk, Zumpolle, Veling en stuurvrouw van der Pal plaats. Op de Head of the River, de ZRB en de Laga Lustrumwedstrijden wist de acht te winnen. Tijdens de Martini Regatta wisten de dames Hermesen, Gerkema en van Balen

met een invaller voor een zieke ploeggenoot te winnen in de vier-met. In datzelfde nummer wist eerder al de vier-met te winnen tijdens de Varsity, de Vidar Lustrumsprints en de Thetissprints. Aan het eind van het seizoen sloot de acht van eerstejaars dames het eerstejaarsklassement af met een derde plek.

Middengroepen

De aan het begin van het seizoen 2010-2011 aangetreden coördinator zwaar Sander Smulders had zijn seizoensdoel snel geformuleerd. Samen met zijn medecoaches Stan Wouter Admiraal en Merijn van Oijen was het credo vanaf dag één het welbekende:

Heren, wij gaan naar Henley. En daarmee basta! Met een grote groep roeiers werd in veel verschillende samenstellingen getraind en wedstrijden geroeid. Dit levert veel blikken op. In het voorseizoen wordt de SA2- gewonnen op de Cottwisch Almelo Regatta en de N2- en N4+ op de Asopos Najaarswedstrijden. Tijdens de Heineken Roeivierkamp wist de 2^e divisie acht het klassement op hun naam te schrijven. Op de Varsity werden de N4+, O4+ en O2- in de wacht gesleept. Tijdens de Hollandia roeiwedstrijden startte de gehele middengroep in vier-zonders in het development klassement. In dit zwaarbezette veld werden de 1^e, 2^e en 3^e plaats opgeëist. Na de Hollandia werd gestart met het vormen van de acht en vier-met

die de eer van Nereus te Henley moesten verdedigen. De heren Vicic, Maarleveld, Nip, Monsma, Lemaire, Welsink, Kleine Punte, Kroese en stuurman van den Ende zouden uitkomen in de Temple Challenge Cup, de heren Driesse, Compier, Kolsteeg, Kreiken en stuurvrouw Vloedmans deden dit in de Prince Albert Challenge Cup. Met deze twee geformeerde ploegen werd de rest van het seizoen gebruikt als voorbereiding op Henley. In Gent wisten beide ploegen te winnen. Bij de Nationale Kampioenschappen voor grote nummers werd de tweede plaats behaald in de acht en Nereus had daarmee veruit de beste verenigingsploeg. Tijdens de Laga Lustrumwedstrijden won de acht in de finale van de Oude Acht van Laga, tot groot verdriet van de vele aanwezige oud-Lagaaiers. Tijdens de Koninklijke Holland Beker werd in een bloedstollende finale afgerekend met de nationale Senioren B acht en werd en passant het Nereusrecord aangescherpt. Vol goede moed werd de trip naar Henley dan ook aangevangen. Voor de vier-met was het avontuur helaas al in de eerste ronde afgelopen. In de Temple Challenge Cup bleek al snel dat het tussen de ploegen van Nereus, Harvard en Berkeley zou gaan. In de halve finale rekent Berkeley met Harvard af en zo ontmoet Nereus in de finale Berkeley. Deze ploeg blijkt een maatje te groot en moet er genoeg worden genomen met een tweede plaats. Deze

prestaties leveren wel een uitnodiging op voor een wedstrijd in China, waar namens Amsterdam gestart wordt en een tweede plek behaald wordt.

De middengroep licht trainde in het voorseizoen veel samen met de toproeiers van ouderejaars licht. Vanuit de middengroep werden twee vier zonders gevormd, die mee deden in het development klasement. De vier-zonder met van Wittmarschen, Goutier, Hes en van Schoten wist dit veld te winnen op de Hollandia en de Westelijke Regatta. Tijdens de ARB wist ook de vier-zonder bestaande uit Spanjaard, Böekling, van Reijen en Storm te winnen. Tijdens de Nederlandse Kampioenschappen voor grote nummers wist de Nereus acht, bestaande uit ouderejaars en middengroep roeiers, de tweede plek op te eisen achter een combinatieploeg met vele ervaren roeiers.

De middengroep dames, onder leiding van Diederik Diercks, Laetitia Siegelar en Swana van Schaardenburg, begon het seizoen met het doel om naar Women's Henley te gaan. Vorig jaar werd daar de finale bereikt, maar die werd helaas niet gewonnen wegens materiaalpech. Dit jaar moest de revanche komen. Tijdens de Novembervieren werd gewonnen in de vier-met, evenals tijdens zowel de Head als de Heineken in de acht. Gedurende het seizoen werd in veel verschillende vier- en twee-zonders blik getrokken.

Tijdens de Hollandia, Gent, de Westelijke Regatta, de Thetis Sprint, de ARB en de Slotwedstrijden werd in verschillende samenstellingen de eindstreep als eerste gepasseerd. In Henley werd dit jaar ook in de acht gewonnen. De dames van Leeuwen en Bruijn trokken in de dubbel-twee aan het langste eind. Ook in Henley zijn ze inmiddels bekend met Thetis.

Toproeien

Als vanouds was Nereus ook het afgelopen jaar hofleverancier bij de zware sectie van de roeibond. Dit gold zowel voor senioren B als de senioren A equipe. In de senioren A equipe waren vanaf het begin van het jaar Diederik Simon, Robert Lücken, Boaz Meylink, Jozef Klaassen, Ruben Knab en Vincent van der Want vertegenwoordigd. Op het WK in november in Nieuw-Zeeland kwamen Simon, Klaassen en van der Want in actie in de acht, waar zij nipt vierde werden. Lücken kwam uit in de vier-zonder, waarin de 11^e plaats bereikt werd.

Gelukkig waren we onze toproeiers niet het hele jaar kwijt aan de roeibond. Op de Heineken en de Varsity kon gewoon in verenigingsverband gestart worden. Dit leverde op de Heineken een tweede plek op achter een sterke Italiaanse acht, Nereus was echter veruit de sterkste Nederlandse ploeg. Op de Head voer een op een aantal plekken gewijzigde oude acht, omdat de bondsroeiers op trainingskamp waren. Ook hier werd de tweede plaats behaald, dit maal achter een Nederlandse combinatie acht. Als beste verenigingsacht was de blauwe wimpel wel voor de ASR. Met de ervaring van de Heineken en Head op zak en de sterkte van de ploeg in acht nemend, keek de hele vereniging vol vertrouwen uit naar de 128^e Varsity. Robert Lücken, Vincent van der Want, Boaz Meylink en Dirk Uittenbogaard, gestuurd door Arco de Vries en gecoacht door Nico Mensing van Charante mochten proberen om voor de 38^e maal de gouden blikken naar Amsterdam te halen. De uitkomst zal u allen bekend zijn, voor het eerst sinds 2005 won Nereus de Varsity!

Op het NK Klein kwam de gehele senioren A equipe uit in twee-zonders. Dit zorgde voor het nodige vuurwerk op de Bosbaan. De Nereus twee met Robert Lücken en Vincent van der Want werd helaas gediskwalificeerd na een stuurfout in de voorwedstrijd, maar hiermee was Nereus niet door zijn troeven heen. In een bloedstollende finale trok Diederik Simon samen met Roel Braas (Okeanos) aan het langste eind en werd Nederlands Kampioen. Ook Dirk Uittenbogaard, uitkomend in de senioren A skiff, behaalde de nationale titel.

Na vele ergometertesten en searaces

veroverden Diederik Simon, Robert Lücken en Boaz Meylink een plek in de Holland Acht, Jozef Klaassen en Ruben Knab in de vier-zonder en Vincent van der Want in de twee-zonder. Met deze ploegen werd toegewerkt naar de derde World Cup in Luzern en het WK in Bled. Op de eerste World Cup in München werd nog in andere samenstellingen gevaren. Hier zaten Simon, Lücken en Knab in de acht en Klaassen, Meylink en van der Want in de vier-zonder. De acht werd hier nipt vierde, de vier-zonder moest het ondanks een sterke halve finale met een plek in de B-finale doen. In Luzern behaalde de Holland Acht een zilveren medaille, na een fantastische eindsprint. De vier-zonder belandde in de B-finale, waarin ze naar de 10^e plek overall roeide. De twee-zonder moest het doen met een 22^e plek. Op de wereldkampioenschappen in Bled werd door dezelfde acht als in Luzern een 6^e plaats behaald. Hiermee werd Olympische kwalificatie afgedwongen door deze ploeg. De vier-zonder wist de verwachtingen waar te maken en haalde met een fantastische eindsprint de finale. Door deze finaleplaats in, waarin de vier 6^e werd, werd ook door deze ploeg een Olympisch startbewijs binnen gehaald. Vele Nereïden zullen volgend jaar tijdens de Olympische Spelen in Londen in actie komen.

Vincent van der Want reisde in de twee-zonder af naar de Europese Kampioenschappen in Plovdiv. Hier roeide hij in de B-finale naar een 8^e plaats overall.

Ook onder de absolute top heeft Nereus veel talent rondlopen. Zo roeide onder andere Peter van Schie een zeer verdienstelijk debuutseizoen in de skiff, werd Dirk Uittenbogaard na zijn titel in de skiff ook Nederlands Kampioen en de senioren A dubbel-twee (met Nereïd Freek Robbers) en de senioren A dubbel-vier (met Freek Robbers, Peter van Schie en Govert Viergever). Tijdens trials en een daaropvolgende selectieweek van de roeibond werden ploegen gevormd voor de senioren B kampioenschappen die dit jaar op de eigen Bosbaan werden verroeid. Hier kwamen veel Nereïden boven drijven. Thijs Ijsbrandy, Arjan Griffioen en Frank van der Ploeg mochten uitkomen in de acht, Tim van den Ende mocht dat als stuur van de vier-met en Dirk Uittenbogaard en Freek Robbers mochten van start in de dubbel-twee. Zowel de acht als de dubbel-twee werden 6^e in de A-finale, onder niet altijd even eerlijke windcondities. Met het oog op de toekomst, waarin door bijvoorbeeld Robbers en Uittenbogaard nog steeds aan de senioren B kampioenschappen mag worden deelgenomen, bemoedigende resultaten.

Een grote groep ouderejaars lichte roeiers

zette afgelopen jaar hun opmars richting de top voort. Tijdens de Hel van het Noorden wisten Mateusz Mika en Kenneth Besamusca te winnen in de lichte senioren A twee-zonder en waren er goede prestaties in de skiff voor Abel Göbel, Steven van Dooren, Johan Uittenboogaard en Frans Goutier. Tijdens de Heineken wist de oude lichte acht met gemak de lichte eerste divisie te winnen. En passant werd tijdens de 250 meter een baanrecord gevaren en daarmee de tweede tijd in het zware veld geroeid. Abel Göbel en Johan Uittenboogaard wilden het dit seizoen in de dubbel-twee proberen, maar kregen geen kans om tegen de senioren A equipe te laten zien wat zij in huis hadden. Op het NK klein behaalde Abel Göbel in een mooie sprint de tweede plek. Tijdens de NK groot volgden er een nationale titel in de dubbel-twee met Johan Uittenboogaard en een nationale titel in de dubbel-vier met dezelfde Uittenboogaard en Steven van Dooren, aangevuld met een roeier van Triton. Deze dubbel-vier probeerde tijdens de Koninklijke Holland Beker een startbewijs voor de World Cup in Luzern af te dwingen, wat helaas niet lukte. Abel Göbel mocht wel in de skiff van start gaan in Luzern, wat hem tijdens zijn internationale debuut de winst in de C finale opleverde.

Tijdens de selectieweek voor de senioren B WK verkreeg Timo van Wittmarschen een plek in de lichte dubbel-vier. Frans Goutier plaatste zich door sterke optredens in de skiff eveneens voor dit toernooi. Met gedurfd roeien wist Goutier zich naar de winst in de B finale te roeien, een prestatie met perspectief gezien het feit dat hij nog enkele jaren op dit kampioenschap mag uitkomen. De lichte dubbel-vier met van Wittmarschen behaalde een vierde plek in de B finale.

Ook in het topsegment van het Nederlandse damesroeien is Nereus als vanouds goed vertegenwoordigd. In de senioren A equipe van de roeibond trainen Femke Dekker, Nienke Kingma, Olivia van Rooijen en Kirsten Wielaard. Tijdens de NKIR won Jenny van Dobben de Bruijn, koud terug van een trainingsstage bij Michiel Bartman in Amerika, voor de derde maal op rij de nationale titel in de DSA categorie. In Nieuw-Zeeland behaalde de dames acht, met aan boord Dekker, Kingma en Wielaard de vijfde plaats. Dekker en Kingma startten echter ook nog in de vier-zonder, waarin voor het tweede jaar op rij de wereldtitel werd behaald. Van Rooijen kwam uit in de twee-zonder, waarin zij de 10^e plaats behaalde.

Tijdens de Heineken Roevierkamp won de nationale dames acht, met Dekker en Kingma aan boord, afgetekend hun veld. Hierna moest Dekker

▲ *Slagman Robert Lücken leidt de Oude Vier naar een onbedreigde overwinning*

helaas afhaken met een blessure, waardoor zij ondanks een verdienstelijke 4^e plaats tijdens de NK klein in de skiff tijdens de eerste World Cup in München niet in actie kwam. Nienke Kingma kwam hier wel in actie, zowel in de twee-zonder als in de acht. In de twee behaalde zij brons, maar tijd om aan te leggen bij het erevlot was er niet. Zij moest meteen door naar de acht, waarin even later gewonnen werd!

Dekker werkte ondertussen in de skiff aan haar herstel, waarin zij in Henley tot aan de halve finale wist te rijden. In Henley kwam ook een dubbel-vier in actie met daarin Olivia van Rooijen en Katie Steenman. Zij moesten het in de kwartfinale afleggen tegen een Australische dubbel-vier. Ook Kirsten Wielaard was actief op Henley, zij moest het in de kwartfinale afleggen tegen haar verenigingsgenote Femke Dekker. Na Henley maakte Femke Dekker zich in de skiff en Olivia van Rooijen in de twee-zonder op om in Luzern van start te gaan. Nienke Kingma ging hier van start in de acht. De acht wist de derde plek te bereiken, en won hiermee het overall klassement van de World Cup 2011. Femke Dekker werd 18^e in de skiff en Olivia van Rooijen behaalde de 13^e plek.

Tijdens de WK in Bled kwam Nienke Kingma uit in de acht, en Femke Dekker en Olivia van Rooijen in de vier-zonder. Tijdens de finale, waarin de acht de 5^e plaats en Olympische kwalificatie behaalde, viel Dekker echter in wegens een ziektegeval. Later

behaalde zij ook nog de bronzen medaille in de vier-zonder.

Op de Bosbaan kwam tijdens het senioren B WK Myrte de Boer in actie in de dames vier-zonder, waarin zij tijdens de selectieweek een plekje had afgedwongen. Voor eigen publiek werd de bronzen medaille behaald. Ook Lieve Leijssen en Lisa Wörner kwamen in actie, gecoacht door Marit van Eupen en roeiend in de boot waarin hun coach Olympisch Kampioen werd. In het zwaarbezette lichte dames dubbel-twee veld werd een vierde plaats behaald, waar volgend jaar zeker een vervolg aan gegeven word.

Concluderend kan met recht gesteld worden dat het goed gaat met Nereus. Dit gaat echter niet vanzelf. Aan de basis van het succes van Nereus staan vele coaches. Het is dan ook van groot belang voor Nereus om te blijven investeren in het verbeteren van de voorwaarden om op Nereus actief te zijn als coach. De concurrentie zit immers ook niet stil en Nereus is al lang niet meer de enige met verschillende betaalde coaches in dienst. Om deze topmensen te behouden is het belangrijk dat wij hen weten te behouden. Om dit te bereiken is het Coachfonds van groot belang. Ik hoop dan ook, mocht u dat nog niet doen, inziet dat u met een gift aan het Willy Bloemendal Coachfonds Nereus helpt bij het behouden en uitbouwen van de kwaliteit van de begeleiding die wij onze roeiers bieden. Nereus is immers aan zijn stand verplicht hierin voorloper in Nederland te zijn.

Ioë Hikemelaya!

Wedstrijdkalender 2012

Maand	Datum	Evenement	Locatie	Plaats
Maart	10-11	Heineken Roevierkamp	Amstel	Amsterdam*
	18	Head of the River	Amstel	Amsterdam
	31	Tweehead	Amstel	Amsterdam
April	1	Skiffhead	Amstel	Amsterdam
	7	Boat Race: Oxf – Cam	Thames	Londen, GB
	8	Varsity	Amsterdam-Rijnkanaal	Houten
	21	Husk Carpit Noctem	Amstel	Amsterdam*
	21-22	Hollandia / NK roeien	Bosbaan	Amsterdam
Mei	19-20	Westelijke Regatta	Bosbaan	Amsterdam
	4-6	World Cup I	Ada Ciganlija	Belgrado, Servië
	20-23	OS Kwalificatietoernooi	Rotsee	Luzern, Zwitserland
	25-27	World Cup II	Rotsee	Luzern, Zwitserland
Juni	1	ThetisSprint	Bosbaan	Amsterdam*
	2-3	ARB	Bosbaan	Amsterdam
	9-10	Koninklijke Holland Beker	Bosbaan	Amsterdam
	15-17	World Cup III	Olympia Regattastrecke	Munchen, Duitsland
	27-1	Henley Royal Regatta	Thames	Henley-on-Thames, GB
Juli	11-15	WK onder 23 jaar	Lake Galve	Trakai, Litouwen
	28-5	Olympische Spelen	Dorney Lake	Eton, GB
Augustus	15-19	WK (niet OS)	Plovdiv Rowing Canal	Plovdiv, Bulgaria
September	6-9	WK Masters	Wedau Regatta Course	Duisburg, Duitsland
	7-9	FISU WK		Kazan, Rusland
	14-16	EK	Lago di Varese	Varese, Italië
Oktober	20-21	Head of the Charles	Charles River	Boston (MA), USA
November	4	November Vieren	Amstel	Amsterdam
December	8	NK Indoorroeien	Sporthallen-Zuid	Amsterdam*

[*] Wedstrijden georganiseerd door de ASR Nereus.

De volledige wedstrijdkalender is te vinden op <http://www.nereus.nl/agenda/wedstrijdkalender>.

Amsteldijk in het kort

Kempen & Co: hoofdsponsor van Nereus

Vlak na het lustrum heeft Kempen & Co zich voor een periode van vijf jaar als hoofdsponsor verbonden aan Nereus. Tijdens de Heineken Roeivierkamp is de samenwerking symbolisch verzilverd onder grote belangstelling van de reünistenvereniging van Nereus. Deze verbintenis levert Nereus, in tijden van economische neergang, de nodige financiële middelen op die voornamelijk toebedeeld zullen worden aan professionele coaches en stelt Nereus in staat ervaren coaches aan te trekken en vast te houden. Nereus mag zich dan ook gelukkig prijzen met een sponsor van dit formaat.

Uitbreiding vloot

Afgelopen jaar werd de vloot uitgebreid met drie boten. Een nieuwe lichte skiff werd vernoemd naar lichte roeier Sjoerd Verhallen. Een zware skiff en twee-zonder zijn vernoemd naar leden van de Nereus vier-met-stuurman die op het WK in Indianapolis in 1994 een bronzen medaille behaalden. De skiff werd gedoopt door Jochem Janssen. De Eecen-Vos is een nieuwe zware twee-zonder, gedoopt door Marc Eecen.

Gebouw

Dit jaar zijn een aantal maatregelen genomen om Nereus een meer duurzame vereniging te maken. Het meest in het oog springende hiervan is de installatie van de zogenaamde 'douche-wtw'. Deze installatie zorgt er voor dat het koude leidingwater richting de boiler voor de douches voorverwarmd wordt door het warme afvalwater van de douches. Zo hoeft de boiler minder energie te leveren wat aanzienlijk scheelt in de kosten. Andere maatregelen zijn dubbele beglazing, isoleren van leidingen en verlagen van doucheskoppen. Het plan is dat Nereus de komende jaren geleidelijk verder gaat met het verbeteren van isolatie.

Daarnaast heeft een gedeelte van het noordvlot een onderhoudsbeurt gekregen en zijn rotte delen vervangen voor nieuw hardhout. Het bakvlot ligt ook steviger. Het commissiehok heeft het grote opknapbeurt gehad. Veel oude troep is naar het archief gegaan of weggegooid. Er zijn nieuwe computers, vergadertafel en stoelen aangeschaft, en een flexibele werkplek gecreëerd voor gebruik van een laptop. Dit moet er voor zorgen dat het commissiehok gebruiksvriendelijker wordt voor commissiewerk.

Aegon Bestuursbokaal

Afgelopen zomer werd de Aegon Bestuursbokaal 2011 uitgereikt aan Nereus. De bokaal en cheque ter waarde van €30.000,- (te besteden aan een acht) wordt jaarlijks door de hoofdsponsor van de KNRB uitgereikt aan het beste bestuur van de Nederlandse studentenroeiverenigingen. Nereus is de vereniging die volgens de jury dit jaar op vrijwel alle beoordelingscriteria het beste resultaat heeft behaald.

Nieuws van Oud-Nereus

KEES JAN PONSEN

Waarde Nereïden en Oud Nereïden,

Met veel plezier kijk ik met u terug naar het afgelopen Nereus jaar. Een lustrumjaar is nu eenmaal uiterst geschikt om terug te kijken, oude vrienden of liefdes weer eens te ontmoeten of te memoreren, de glorie van de verleden (roei-)carrière te herbeleven, en vooral om vorengaande nog eens uitbundig te vieren. Om vervolgens met frisse moed en verse herinneringen de volgende vijf jaar aan te vangen.

Precies een jaar geleden was daar dan ook de gelegenheid om bijeen te komen voor de viering van het 25ste lustrum der ASR Nereus. Velen van u hebben een of meer evenementen mogen meemaken, welke aan jong en Oud Nereus werden voorgeschoteld door een enthousiaste lustrumcommissie onder leiding van Bram Festen.

Naast de vele evenementen voor Jong en Oud, was zeker ook het grootse lustrumdiner in de Wintertuin van het Krasnapolsky een evenement om nooit te vergeten. Volop winter, opgetaste sneeuwduinen en ingesneeuwde vliegvelden hebben niet kunnen verhoeden dat veel meer dan 400 Nereïden bijeen kwamen om terug en vooruit te kijken op het roemrijke verleden van onze geweldige roeivereniging.

Onder de strakke en inspirerende leiding van de heer van den Eerenbeemt vond een prachtig diner plaats met als een van de meest tastbare herinneringen de officiële overhandiging van het fantastische Lustrumboek '125 jaar Nereus', een meer dan waardig opvolger van het bordeauxrode Eeuwboek. In het nieuwe gedenkboek heeft de redactiecommissie, indachtig de moderne ontwikkelingen, de focus iets meer op beeldend dan verhalend gelegd, waardoor er opnieuw een fantastisch en uiterst inspirerende must-have is toegevoegd aan de rijke historie der ASR Nereus. Grote complimenten zijn daarom hier op zijn plaats voor de lustrumcommissie, de redactiecommissie van het lustrumboek en allen die het lustrum tot een groot succes hebben gemaakt.

Tijdens het lustrumdiner werd overigens namens u, de leden van Oud Nereus, een zware herenacht aangeboden welke voortaan de naam Iwan Vanier zal dragen, en waarbij ter nagedachtenis en eerbetoon, diens gouden Varsityblik in de stuurstoel is bevestigd geworden.

Vervolgens werd de focus weer moeiteloos verlegd naar het aankomende roeiseizoen waarbij

de voorbereiding enigszins werd bemoeilijkt door de streng doorzettende winter, maar deze handicap trof onze concurrerende verenigingen evenzo. Het trio professionele hoofdcoaches in samenhang met de overige (evenzo professionele, maar niet in dienstverband zijnde) Nereus coaches wist de wedstrijd ploegen weer op hoog niveau te brengen, hoewel op de Heineken Roeivierkamp niet in alle divisies de overwinning werd behaald. De overwinning op de Head of the River werd in de beide hoogste divisies nipt gemist, zodat de blauwe wimpel niet op het verenigingsgebouw kon worden gehesen. De 128ste Varsity was gelukkig weer een prooi voor onze Oude Vier met de heren Lücken, Van der Want, Meylink en Uittenbogaard met stuurman De Vries (<http://www.knsrb.nl/index.php?id=106>), en bracht de kroegjool na 6 jaar weer naar het ASC/AVSV op de Warmoesstraat.

Opnieuw heeft Nereus zich het afgelopen seizoen nationaal genesteld aan de absolute top, en werd er in rap tempo een grote hoeveelheid overwinningen binnengehaald, hetgeen ongetwijfeld ook heeft bijgedragen aan het behalen van de Aegon bestuursbokaal, welke door de KNRB met steun van zijn hoofdsponsor, jaarlijks wordt uitgereikt aan de studentenroeivereniging met het best presterende bestuur.

Waar de KNRB Aegon als hoofdsponsor wist te strikken, was in het afgelopen jaar de ASR in staat om de zakenbank en vermogensbeheerder 'Kempen & Co' aan zich te binden voor het jaar 2011, met een optie voor nog eens 4 jaar verlenging tot en met de Spelen van 2016. Een prachtige prestatie, mooie synergie en opnieuw ondersteuning van de solide basis die Nereus nationaal en internationaal aan de top moet houden. De sponsor heeft er met fraaie roeipakjes en jacks ook voor gezorgd dat de Nereusroeiers steeds opvallend zichtbaar aanwezig zijn en respect afdwingen bij de tegenstanders.

Op de ALV van oktober jl. werd de heer Evert Constandse benoemd tot Ereid. De heer Constandse is sinds zijn aankomst op Nereus tot aan de dag van vandaag intensief betrokken bij de ASR, eerst als wedstrijdroeier met vele aansprekende overwinningen, en later als bestuurder van Oud Nereus. Daarnaast heeft hij mede aan de wieg gestaan van het 100+ Fonds waarvan hij tot op de dag van vandaag beheerder en aanjager is, en nog steeds is hij onvermoeibaar actief voor al deze zaken. Op

dezelfde ALV werd Gijs Vermeulen benoemd tot Lid van Verdienste. Zijn leidende rol bij de herensectie met onder meer drie Varsityoverwinningen, de inzet in de lustrumcommissie XXIV en de commissie wedstrijdroeien, zijn praesidiaat van de K.N.S.R.B., gevolgd door de functie van permanent commissaris waren onder meer redenen voor de ASR om hem deze eretitel te verlenen.

Misschien is het aardig om in het kader van onze levenslange interesse in het reilen en zeilen van Nereus nog kort het project 'een leven lang roeien' te vermelden. Het betreft hier het optreden van de Nereus Mexico acht ('68), welke meer dan 40 jaar na dato weer als acht een heel seizoen in training is gegaan in voorbereiding op de Head of the River Charles in Boston, hetgeen heeft geleid tot een aardige promotie van het roeien in het algemeen, en dat van Oud Nereïden in het bijzonder (<http://nos.nl/video/262620-twee-generaties-holland-achten.html>).

Tenslotte. Ook komend seizoen in aanloop naar de Olympische Spelen in Londen zijn de verwachtingen rond de prestaties nationaal en internationaal weer hooggespannen. Nereus is goed vertegenwoordigd in de equipen, met de sponsor en de bijdragen uit de Fondsen is er een stevige basis, en met de zeer competente besturen een goede verenigings-structuur, maar toch blijft de vereniging uw steun nodig hebben. Aansluitend aan het lustrum hebben alweer enkelen van u de bijdrage aan de Fondsen opnieuw kenbaar gemaakt of aangekondigd, maar uw bijdragen blijven belangrijk om de ASR Nereus ook de komende jaren aan de top te houden. Rest mij nog om Floor Auer, commissaris Competitie en Reünisten te bedanken voor haar inspanningen voor Nereus en Oud Nereus in het afgelopen bestuursjaar en haar opvolgster Anouk van Diepen succes te wensen in haar functie. Wij zijn blij met deze directe lijn naar de huidige Nereusbesturen, en zien hierin een meerwaarde.

U kunt altijd met haar en ons in contact komen via de website van Nereus (www.nereus.nl) Hopende velen van U in het komende roeiseizoen weer op verschillende evenementen te mogen begroeten (zie de agenda elders in dit nummer) verblijf ik.

Namens het bestuur van Oud Nereus,
Kees Jan Ponsen, voorzitter

Mak Schoorl is overleden. Eén der laatste vertegenwoordigers van het tijdperk dat we naar Simon de Wit vernoemen, maar dat natuurlijk door vele Nereïden tot zo'n succesperiode is gemaakt. Mak was van deze generatie één der prominentste, en niet alleen als roeier, ook als bestuurder en coach.

Als roeier heeft hij maar liefst zesentwintig blikken gehaald voornamelijk in vier en acht. Hieronder de nodige kampioenschappen, en natuurlijk de Oude Vier, maar ook een tweede plaats op de Europese in 1937 en de ondankbare vierde plek op de Olympische Spelen in Berlijn. Als roeier coachte hij tegelijkertijd de dames van Nereus, die niet mee waren gegaan naar Thetis.

Hij heeft maar liefst vier jaar achter elkaar in het Nereus-bestuur gezeten. In 1934 als Quaestor I, vervolgens als Commissaris I, dan weer Quaestor I

en tenslotte was hij Praeses in 1937 het jaar waarin de lustrumwedstrijden werden gehouden. In 1939 werd hij benoemd tot Lid van Verdienste.

Ondanks al deze Nereus-activiteiten studeerde hij af als arts en specialiseerde hij zich tot kinderchirurg. Een heelmeester pur sang, die met zijn warme persoonlijkheid het vertrouwen van zijn patiëntjes wist te winnen. Na de oorlog heeft hij ook het aangeslagen Nereus – geen botenhuis, nauwelijks roeiers en schepen, en een niet meer functionerend hoofdcoachsysteem – er weer bovenop helpen komen. Met tijdgenoot en collega Piet Hoorweg heeft hij er voor gezorgd dat de coaching weer goed op de rit kwam onder andere door inschakeling van (dokter!) Willebrand.

Een ware Nereïd kan ook mooie verhalen vertellen. Eind negentiger jaren heeft hij tijdens het

Mak, als trotse praeses, met echtgenote en Simon de Wit op lustrumwedstrijden 1937.

IM | Lo Phaff (1917-2011)

Blikkendiner, ter ere van Simon en Bartman, en het Oude-Vierendiner ijzersterke speeches gehouden. Onder andere zei hij achteraf toch spijt te hebben dat hij het zilveren Europese-blik, “een tweede prijs is immers geen prijs”, destijds in de Bosbaan had gegoooid. Zijn inbreng maakte deze diners tot buitengewone gebeurtenissen, waarmee hij zich bij vertegenwoordigers van véél jongere generaties onvergetelijk heeft gemaakt.

Altijd is hij Nereus blijven volgen. Maar wel kritisch; hij vond de naam Magazine voor dit blad nieuwlichterij, maar vooral de kreet “Nereus wint de Varsity” op een nieuwaarskaart vond hij ongepast: eerst maar laten zien!

Mak was zeer bijzonder; we mogen trots zijn op zo’n Nereïd.

In 1937 kwam Lo Phaff aan op Nereus. Hij kreeg meteen een plaatsje in de jonge acht voorgeslagen door Chris van der Ploeg. Hij begon veelbelovend want zijn eerste wedstrijd, de 2e divisie van de Head, werd gewonnen. Was dit het begin van een grote roeicarrière? Niet echt, wel werd hij een vurig Nereïd die zich naast zijn studie met hart en ziel voor Nereus heeft ingezet.

De dertiger jaren waren voor Nereus buitengewoon succesvol; het was het tijdperk van Simon de Wit. Vele Varsity's en kampioenschappen – zes maal achtereenvolgens in de vier-met – werden gewonnen. Maar het was vooral de oude garde. De aanwas van nieuwe leden was klein en de jonge roeiers werden, soms van wedstrijd tot wedstrijd, in andere samenstellingen en boottypen gezet. Hierdoor was het moeilijk resultaten te behalen. Er werd gefluisterd dat jonge roeiers slechts bestonden om ruime keuze te hebben als bij de ouderen een plaatsje open viel. In het gedenkboek staat over die periode: “De weg naar de overwinning wordt niet gevonden door rekening te houden met de belangen van individuele roeiers.”

Lo Phaff was zo’n roeier die in vele boottypen heeft geroeid. Jonge acht, overnaadse vier, jonge vier, in totaal haalde hij zes blikken. In de Oude Vier werd hij nipt verslagen, maar zijn grote succes kwam in 1939 met het kampioenschap in de acht in de recordtijd van 6 min 13. Uitzending naar de Europese op de Bosbaan ging niet door; vanwege de oorlog werden deze kampioenschappen afgeblazen.

Hij nam actief aan het studentenleven deel, zo zat hij als Quaestor in den ISSA, en bij Nereus was hij achtereenvolgens Quaestor II en Quaestor I. In die functie heeft hij zich ingezet voor de realisatie van een pensioen voor de weduwe van onze bootsman Hannes Zonsveld. Die was door een tragisch ongeval na achttien jaar trouwe dienst plotseling overleden.

Als arts heeft hij een zeer afwisselende loopbaan gehad, maar tot zijn dood is Lo nauw met Nereus verbonden gebleven: de Nereusprent van “zijn acht” had hij altijd in zicht.

IM | Frits Le Coultre (1920-2011)

EVERT CONSTANDSE

Frits Le Coultre – Bart in zijn dispuut – is een bekende figuur in de roeiwereld geweest. Zijn roeicarrière bij Nereus was maar kort. Hij begon in 1939 en heeft maar één jaar kunnen wedstrijdroeien, want toen kwam die verdomde oorlog. Volgens de blikkenlijst behaalde hij twee blikken. Telkens als er weer een nieuwe editie van de blikkenlijst verscheen, wees hij erop dat hij er toch werkelijk drie had gehaald. De blikkenlijst hierbij dus alsnog gecorrigeerd; ere wie ere toekomt.

Zijn studententijd werd beheerst door de oorlog. Hij was meer dan bewonderenswaardig actief in het verzet. Met de nodige improvisatie wist hij uiteindelijk zijn bul in Utrecht te halen.

Roeien bleef zijn belangstelling houden. Hij was mede-oprichter niet alleen van de roeivereniging Naarden – waar hij jaren met Kees Dikken en twee andere oud-studenten een viertje vormde – maar ook van RV Rijnland. Verder heeft hij, met Chris van der Ploeg als voorzitter, in het Roeibondbestuur gezeten en was hij internationaal FISA-kamprechter.

Ooit diskwalificeerde hij Bulgaarse dames, die tijdens de finale van de WK in Amsterdam tweemaal vals startten. Een lastige beslissing, maar die is hij nooit uit de weg gegaan; hij stond voor wat hij was.

Optrekken in een ploeg van vier moet hem aangesproken hebben, niet alleen in roeiverband. Hij maakte deel uit van een strijkkwartet waarmee hij tot op hoge leeftijd heeft gespeeld. Ik weet haast zeker dat het Nereus-lied op het repertoire stond.

IM | James Kels (1933-2010)

PETER VAN HAAPS

In december 2010 overleed James (“JJF”) Kels die in de vijftiger jaren zeer actief was binnen Nereus en daar een prominente plaats innam. In 1959 werd hij benoemd tot Lid van Verdienste van de ASR.

James was zelf geen groot roeier. Met het “grote roeien” had hij wel zijn bijnaam Kelly gemeen, ook al hebben skiffeurs John sr. en John jr. dat nooit geweten. Hij was wel actief als coach. Dat bezorgde hem binnen Nereus het predicaat “vader van het lichte roeien”.

Maar hij was vooral een uiterst bekwaam bestuurder. In 1954 begonnen als Commissaris Materiaal onder Jaap Hulshof, volgde hij die een jaar later als Praeses op. Ook bewindvoersters van Thetis hadden waardering voor hem. Zowel in het najaar 1955 als 1956 dankten zij het Nereus-bestuur voor de prettige samenwerking, en dan met name de heer Kels! En een heer was hij. Niet zo verwonderlijk dat hij enige jaren later een oud Thetis-roeister huwde.

Hij was een beminnelijk man, geen lieverdje. Als bestuurder kon hij goed delegeren, hoewel hij altijd bij de uitvoering betrokken bleef omdat zaken

immers goed moesten lopen. Hij kon goed luisteren en gaf nauwelijks ongevraagd advies – wel zo effectief. Daarvan kunnen onder anderen mijn oudere broer en ikzelf, als latere voorzitters en tevens huisgenoten op het Viator-huis, getuigen. “Daar werd in die tijd wel eens over Nereus gesproken!” Ook onderscheidde James zich bij de organisatie van de lustrumwedstrijden van 1957. Deze ervaring kwam Nereus zeer ten goede toen hij voorzitter werd van het Organisatie Comité van de grootse lustrumwedstrijden van 1962: “Een triomf voor de roeisport”, zoals de pers schreef. De basis voor de latere Bosbaan Regatta’s was gelegd. Tenslotte diende hij Nereus nog vele jaren als permanent vertegenwoordiger bij de KNSRB.

James Kels zette zich bij uitstek in om de waarden en verworvenheden van onze illustere ASR in ere te houden, en deze aan volgende generaties door te geven.

IM | Annemarie Kolk (1946-2011)

MIEK VAN HAM

Veel te vroeg is ons ontvallen Annemarie Kolk, succesvol roeister voor Thetis in de tweede helft van de jaren zestig.

In 1965 meldt Annemarie zich als eerstejaars bij de AVSV. Daar wordt zij, naast lid van het dispuut Bever, vooral lid van Thetis. Zij roeit haar eerste jaar in de quadruple met Justine Bins, Martien de Goede, Sonja van Oostveen en stuurvrouw Marijke Kraaijenhof. Deze eerstejaars ploeg wordt gecoacht door Nel Bais, zelf roeister geweest in de jaren dertig. De ploeg roeit de sterren van de hemel en wint in het seizoen 1966 alles. Als beloning mogen ze Nederland vertegenwoordigen op de landenwedstrijd tegen Duitsland op de Bosbaan. En zie daar, nog nooit vertoont, ook deze wedstrijd wordt gewonnen. Het jaar daarop, seizoen 1967, wordt in een iets andere samenstelling geroeid, nu naast Justine Bins, ook met Ellen Lugten en Liesbeth de Bruin.

Het actieve roeien is voor Annemarie nu genoeg geweest, ze wordt praeses van Thetis voor het bestuursjaar 67/68. Hiervoor ontvangt zij na afloop het avunculaat van Thetis. Tevens neemt zij zitting in de lustrumcommissie om het zevende lustrum te vieren in 1969. Deze commissie verzint iets nieuws en spectaculairs: de Thetissprint. Een sprintwedstrijd

voor dames over 500 meter te houden op de Bosbaan op de vrijdagavond voorafgaand aan de jaarlijkse ARB wedstrijden. Het wordt een daverend succes, tot op de dag van vandaag worden deze wedstrijden nog altijd gehouden.

De roerige tijden buiten Thetis gaan aan Thetis niet voorbij. Om allerlei redenen wordt besloten met Nereus samen te gaan. Annemarie is altijd, samen met Justine Bins, een vervent tegenstandster van dit samengaan geweest. De drie praesides van Thetis na haar weten daar van mee te praten. In 1971 komt het er toch van: Thetis fuseert met Nereus. Hierna is Annemarie niet meer op de ASR geweest, zij heeft voor haar studie en voor een andere manier van leven gekozen. In 2004 is zij wel bereid naar de thee op Nereus te komen om als lid van de eerste sprintcommissie het boekje "Honderd jaar vrouwen roeien bij ASR Nereus" in ontvangst te nemen.

Met Annemarie gaat een markant Theteïde heen; als geen ander een vertegenwoordigster van het tijdsgewricht waarin zij studeerde en tot volwassenheid kwam.

James Kels

Annemarie Kolk

Sure we're
proud of Rembrandt.
But we prefer
modern art.

The modern art of
Investment Banking.
From Amsterdam, Holland.

KEMPEN & CO
Merchant Bank

